

Harikalar Ormanında Heyecan

- ve Hepsi Bu
Hastalık Yüzünden

Anlatan: Björn Enno Hermans

Resimleyen: Annette Walter

*Çeviren: Özlem Dağlı
& Macide Serpemen*

Sevgili çocuklar, sevgili ebeveynler ve tüm ilgililer,
BEN, Corona virüsü günlerinde, bu zamanda hepimize
dayanma becerisi, güç ve yaratıcı fikirler diliyor. Güzel
anların tadını çıkarın!

Hikayeyi okurken iyi eğlenceler, hikayeyi başkalarına
gönderebilirsiniz.

Tüm iyi dileklerimle

BEN, Enno, Annette, Özlem
& Macide

04.04.2020

BEN küçük bir ayıdır ve üç yaşındadır. Anne, babası ve kardeşleriyle Harikalar Ormanında yaşar. Burası birçok hayvanın yaşadığı harika bir yerdir. BEN en çok anaokulundaki arkadaşlarını sever. Her yerde görülecek ve oynanacak o kadar çok şey vardır ki.

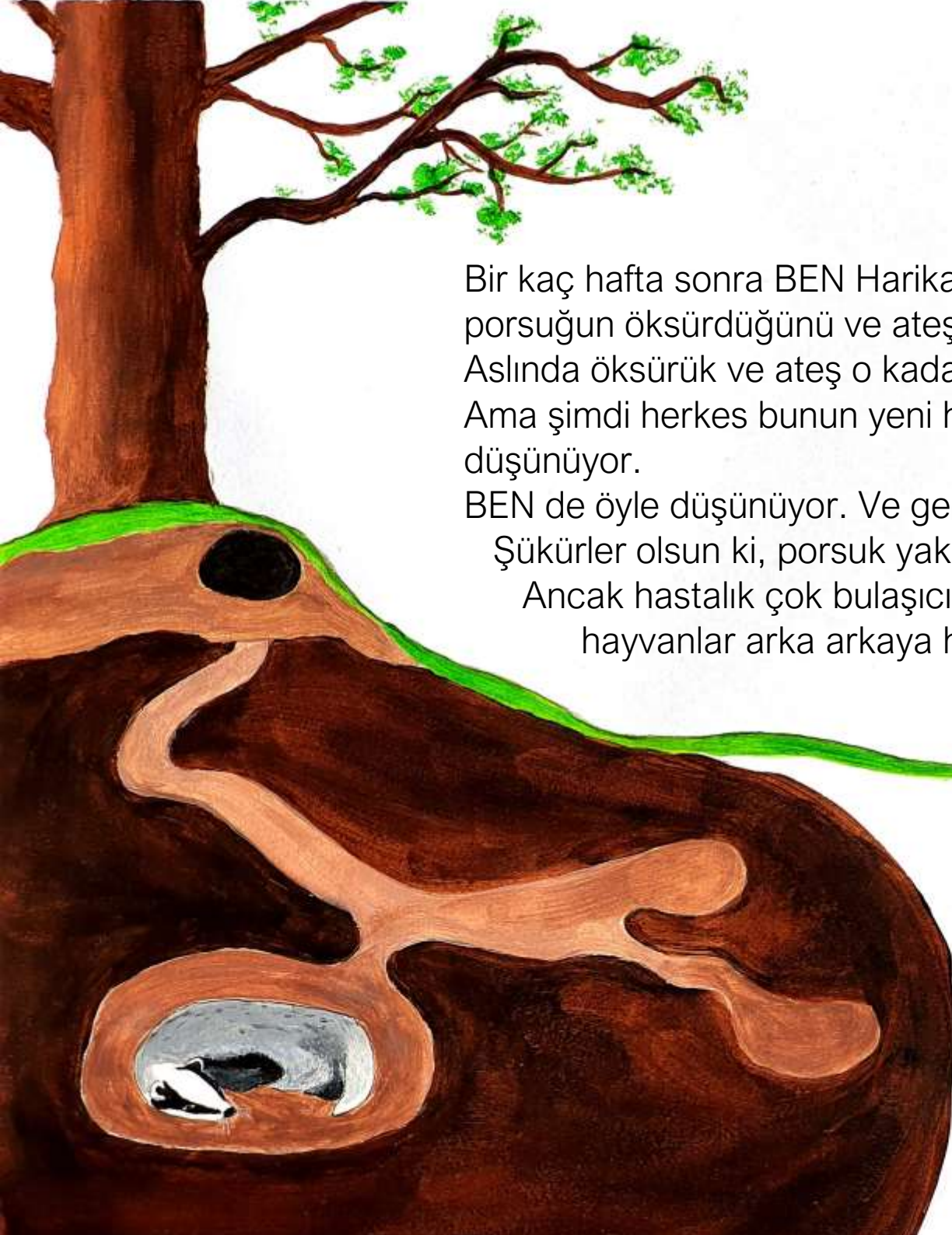
Nine ayı ve dede ayı da çok uzaklarında değil, aynı ormanda yaşarlar. BEN nine ve dedesinin yanında olmayı sever. O anaokulundan sonra her çarşamba onlara gider. Haftasonları sık sık onlarda kalabilir de.

Ama o aynı zamanda evde ailesiyle birlikte olmayı da çok seviyor. Küçük kız kardeşi ve ağabeyiyle çoğu zaman iyi geçinir. Nadiren kavga ederler.

BEN, bir akşam anne ve babasının konuşmasını duyar. Bir hastalıkla ilgili sohbet ederler. Uzakta başka bir ormanda bir çok hayvan hastalanmıştır. Daha önce hiç kimsenin yakalanmadığı bir hastalıktır bu. Oradaki bir çok hayvan öksürüyordur ve ateşlenmişlerdir. Bir çoğu da çok çabuk yeniden iyileşmiştir.

Ama bazı hayvanlar çok hastadır. Hastahaneye gitmek zorunda kalırlar. Özellikle hastahannede olanlar ormanın yaşlı sakinleridir. Bu hayvanların bazılarının daha önceden başka hastalıkları da vardır. Şimdi BEN'in anne ve babası bu yeni hastalığın Harikalar Ormanında da görünebileceğinden endişelenirler. Ama aslında bu diğer orman çok uzaktadır!

Bir kaç hafta sonra BEN Harikalar Ormanında yaşayan porsuğun öksürdüğünü ve ateşi olduğunu duyar. Aslında öksürük ve ateş o kadar da kötü bir şey değil ki. Ama şimdi herkes bunun yeni hastalık olduğunu düşünüyor.

BEN de öyle düşünüyor. Ve gerçekten de o hastalığı.

Şükürler olsun ki, porsuk yakında iyileşecek.

Ancak hastalık çok bulaşıcı olduğu için, bazı hayvanlar arka arkaya hastalanacaklar.

Tamda diğer ormandaki gibi oldu:

Genç hayvanlar hızlı bir şekilde sağlığına kavuşuyor ya da birçoğu farketmiyor bile.

Hatta bir çok hayvan hastalanmıyor.

Ama bazı yaşlı hayvanların durumu kötüye gidiyor ve çok hastalanıyorlar.

Baykuş Harikalar Ormanının patronudur.

Belediye başkanı ya da kraliçe gibi bir şey.

Ormanda herşeyin yolunda gitmesini sağlamak zorundadır.

Düşünür. Bu hastalığı durdurmak için acilen birşeyler bulması gerekmektedir.

Baykuş emindir: „ Durdurmak, ancak hayvanlar birbirleriyle buluşmazlarsa ve birbirlerine hastalığı bulaştırmazlarsa mümkün“.

Ve bir ağacın üstünden düşündüğü şeyi ilan eder:

Ormandaki okul derhal kapatılacak ormandaki anaokulu da.

Bütün küçük hayvanlar evde kalmalı ve en iyisi başkalarıyla buluşmamalıdır.

Bu nedenle kimsenin ormandaki oyun parkına gitmesine izin verilmez.

Büyük hayvanlar da çok nadiren mağaralarını ve yuvalarını terk etmelidir.

Sadece yiyecek arıyorlarsa ya da acilen birşey almaları gerekiyorsa.

Orman Oyunalanı
kapalıdır

Orman halkı şaşkındır, BEN de. Bazıları kulaklarına inanamazlar.
Her yer mi kapalı? Nasıl olur?

Bir de herkes sık sık pençelerini yıkamalı.

Öksürme ve hapşırma sırasında kol yüze kapatılmalıdır.

BEN tüm bunları çoktandır biliyor ve uyguluyor da.

Ama o en fazla anaokuluna gidemeyişini üzücü buluyor.

Baykuş daha sonra birşey daha söyler:

Küçük hayvanlar kesinlikle ninelerine ve dedelerine gitmemelidir.

Özellikle bu çağrı herkesi şaşırtır.

Baykuş neler düşünüyor böyle?

BEN buna çok üzülür.

Kahverengi ayı gözlerinde birkaç damla gözyaşı birikir.

Baykuş orman sakinlerine şöyle açıklar bu durumu:

Hastalık özellikle yaşlı hayvanlar için tehlikeli.

Genç hayvanlar onlara hastalığı bulaştırabilir. Herkes anlar bu uyarıyı.

Büyük anneler ve büyük babalar çok üzülürler.

Herkes bilir ki onlar torunlarını çok severler.

Fakat herkes akıllı davranır,
çünkü kesinlikle büyükanne
ve büyükbabaları hasta
olmamalıdır.
Böylece BEN`in ninesi ve
dedesi bir süre ağaç evlerinde
yalnız kalırlar. Bazen sadece
yiyecek aramak için dışarı çıkarlar.
Daha da iyisi onlara yiyecek
götürülür ve yiyecekler ağacın
altına koyulur. Küçük hayvanlar da
aileleriyle birlikte evlerindedirler.
Aileleriyle birlikte bol bol
oyun oynarlar.

Bir kaç hafta geçer: Bir akşam BEN yine anne ve babasının konuştuklarını dinliyordur. Sohbetlerinde artık daha az hayvana hastalığın bulaştığından bahsederler. Artık pek hasta olan yoktur. Sonunda BEN, ninesi ve dedesi birbirlerini görebileceklerdir. Ne büyük bir mutluluktur bu!

En güzeli de onlar, ninesi dedesi hastalanmadılar. Ve bunun için herkes seve seve bu kadar uzun süre dayandı. BEN onlarla konuşmaya, anlatmaya ve onlara sarılmaya doyamaz.

Bir kaç gün sonra anaokulu tekrar açılır. BEN buna çok sevinir. BEN herşey normale döndü diye düşünür. Anne ve babası eskisi gibi tekrar mutludurlar. „Hepimiz iyi iş çıkardık, başardık!“ der BEN`in annesi. Evet! BEN`de böyle düşünüyor. Ama böylesine kötü budala bir hastalığın biran önce yok olması gerekiyor!

